

ΤΟΜΟΣ Ζ'.
ΑΡΙΘΜ. 6 (150).

Συνδρομή ἀρχομένη ἀπὸ 1. Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους ἑτησία μὲν
φρ. χρ. 25 ἑξάμηνος δὲ φρ. χρ. 12½.

ΕΤΟΣ Ζ'.
τῇ 15/27. Ἰουνίου 1891.

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ.

 Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας Οὐμβέρτος, ὁ πρεσβύτατος υἱὸς τοῦ βασιλέως Βίκτωρος Ἐμμανουήλ Β' καὶ τῆς Μαρίας Ἀδελαΐδος, θυγατρὸς τοῦ ἀρχιδουκὸς Ῥάινερ τῆς Αὐστρίας, ἐγεννήθη τῇ 14 μαρτίου 1844. Εἰς ὅλα τὰ ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας κινήματα τῶν ἰταλῶν πατριωτῶν ἔλαβεν ἐνεργότατον μέρος, μετέσχε τῇ 1859 ὡς ἀνδυπολοχαγὸς τῆς ἐναντίον τῶν Αὐστριακῶν στρατείας, καὶ ἦτο διοικητὴς ἐνὸς λόχου κατὰ τὴν μάχην παρὰ τῇ Custozza (τῇ 24 ἰουνίου 1866). Μετὰ τὸ πέρας τῆς στρατείας συνειργάσθη ὁ Οὐμβέρτος πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ ἰταλικοῦ στρατοῦ· μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Ῥώμης (20 Σεπτεμβρίου 1870) ἀνέλαβεν ὡς ἀντιστράτηγος τὴν διοίκησιν τοῦ αὐτόθι λόχου καὶ ἐγένετο τῷ 1871 ἀρχιστράτηγος τοῦ ἐν Ῥώμῃ στρατιωτικοῦ σώματος. Διάδοχος ὧν ἦδη, ὁ Οὐμβέρτος ἦτο δερμὸς ὁπαδὸς τῆς μετὰ τῆς Γερμανίας συμμαχίας τῆς Ἰταλίας, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν φιλόγαλλον πατέρα του.

ΚΑΘΩ. ΤΟΜΟΣ Ζ'.

ΒΙΚΤΩΡ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
διάδοχος τοῦ ἰταλικοῦ θρόνου.

Τῇ 9 ἰανουαρίου 1878 ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Βίκτωρ Ἐμμανουήλ, καὶ ἐπὶ τὸν ἰταλικὸν θρόνον ἀνέβη ὁ Οὐμβέρτος. Ὁρκίσθη τῇ 19 ἰανουαρίου τὸν ὅρκον τῆς πίστεως εἰς τὸ πολίτευμα ἐνώπιον τοῦ ἡθροισμένου κοινοβουλίου, παρέσχεν ἀμνηστίαν τῶν πολιτικῶν ἐγκλη-

μάτων καὶ τῶν παρανομῶν τοῦ τύπου, καὶ ἠνέωξε τῇ 7 μαρτίου κατὰ πρώτην φοράν τὸ κοινοβούλιον. Κατὰ τὸ πέρας μιᾶς περιοδείας, ἦν κατὰ τὸ φθινόπωρον ἐπεχείρησε μετὰ τῆς βασιλίσσης, εἰσελαύνων πομπῶδες εἰς Νεάπολιν τῇ 17 Νοεμβρίου 1878 ἐτραυματίσθη ἐλαφρῶς εἰς τὸ ἄνω τοῦ βραχίονος δι' ἐγχειρίδιον ὑπὸ τοῦ μαγείρου Passanante, ἐνῶ ὁ πρωθυπουργὸς Καϊρόλης ἐπληγώδη βαρέως. Ὁ Passanante κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τῆς Νεαπόλεως εἰς θάνατον, ἀλλὰ βραδύτερον μετεβλήθη ἡ θανατικὴ ποινὴ εἰς ισόβια δεσμά.

Ἀπὸ τῆς 22 ἀπριλίου 1868 ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος εἶνε νυμφευμένος μετὰ τὴν ἐξαδέλφην αὐτοῦ